

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

31 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Potlog Victor în numele inculpatului Toporovschi Semion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Toporovschi Semion XXXXX,

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 15 mai 2015 - până la 28 decembrie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 23 martie 2016 - până la 03 mai 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 28 iulie 2016 – până la 31 ianuarie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2015, Toporovschi Semion a fost condamnat în baza art. 311 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

S-a încasat de la Toporovschi Semion în beneficiul lui Patic E. și Temirov V. prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei, fiecăruia.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Toporovschi Semion, fiind contra semnătură personală prevenit de răspunderea penală pe care o poartă pentru denunțarea falsă, acționând prin intenție directă,

conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și survenirea consecințelor prejudiciabile, dorind survenirea acestor consecințe, la 27 iunie 2013 a adresat Centrului Național Anticorupție denunțarea cu bună știință falsă prin care a învinuit pe procurorul Patric Eduard și avocatul Temirov Valeriu de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 Cod penal - *coruperea pasivă* și art. 326 Cod penal - *traficul de influență*, solicitând atragerea la răspunderea penală a persoanelor nominalizate pentru comiterea infracțiunilor indicate de dânsul, denunțare care la 27.06.2013 a fost înregistrată cu nr. 1113-AE de secretariatul Centrului Național Anticorupție, organ care este în drept de a porni urmărirea penală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel părțile vătămate Temirov V., Patric E. și avocatul Potlog V. în numele inculpatului, care au solicitat:

- părțile vătămate Temirov V. și Patric E., casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, cu stabilirea unei pedepse mai aspre și excluderea prevederilor art.90 Cod penal. Consideră că instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă care nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, aceasta nefiind echitabilă și rațională în raport cu faptele comise de către Toporovschi S.

- avocatul Potlog V. în numele lui Toporovschi S., casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din lipsa componentei de infracțiune.

A menționat că în sentința contestată au fost indicate fapte și circumstanțe care se combat în modul direct cu probele prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, mai mult că probele nu au fost analizate corespunzător.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că la 27.07.2013, Toporovschi S. a depus o plângere, la CNA prin care a solicitat verificarea faptului actului de corupție comis de procurorul Patric Ed. și fost coleg al său avocatul Timirov V., cu pornirea urmăririi penale, dar nu denunț cum s-a constatat în sentință.

Plângerea și denunțul sunt noțiuni absolut diferite, care au regim juridic diferit.

Plângerea este înștiințarea făcută de o persoană fizică sau de o persoană juridică căreia i s-a cauzat un prejudiciu prin infracțiune, iar denunțul este

înștiințarea făcută de o persoană fizică sau de o persoană juridică despre săvârșirea unei infracțiuni.

Inculpatul s-a adresat cu plângere deoarece lui personal și celorlalți pătimiți a fost cauzat un prejudiciu prin acțiunile care cad sub semnele unor infracțiuni.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 311 Cod penal se realizează prin acțiunea de denunțarea calomnioasă care la rândul său urmează să îndeplinească un șir de condiții prevăzute de lege.

Denunțarea calomnioasă în sensul art. 311 CP trebuie să fie făcută numai prin denunț.

Cel care depune o plângere nu este preîntâmpinat de răspunderea penală pentru denunț calomnios, iar faptul că Toporovschi S. a indicat că este cunoscut cu prevederile art. 311 Cod penal nu are nici o relevanță la caz.

Ignorând aceste constatări, instanța de judecată în sentința adoptată constată contrariul precum că inculpatul a depus un denunț fals pentru care îl condamnă încălcând în modul direct prevederile normelor legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Potlog V. în numele inculpatului, admise apelurile părților vătămate Temirov V. și Patice E., casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care.

- Toporovschi Semion a fost condamnat în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Toporovschi S. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, a considerat că la aplicarea pedepsei lui Toporovschi S. pentru infracțiunea comisă, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, astfel, pripit a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, instanța ținând cont de principiul individualizării pedepsei, de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul

celor comise, de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, a considerat că inculpatul urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Potlog V. în numele inculpatului Toporovschi S., care invocând ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) CPP solicită, casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece decizia instanței de apel este neîntemeiată, emisă cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare naționale și internaționale, practicii judiciare și recomandărilor Curții Supreme de Justiție.

În recurs avocatul inculpatului a indicat aceleași argumente care le-a invocat anterior în cererea de apel.

6.1. La data de 12 iulie 2016, avocatul Potlog V. declară recurs suplimentar în numele inculpatului, indicând că Toporovschi S. nu a comis fapta penală imputată și ca consecință a fost pronunțată o hotărâre ilegală de condamnare.

Fapta prevăzută la art. 311 Cod penal este posibilă doar în cazul când persoana vinovată face o denunțare cu bună știință falsă în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sunt în drept de a porni urmărirea penală.

Învinuirea trebuie să fie falsă, în sensul că făptuitorul fiind de rea credință.

Infracțiunea de denunțare calomnioasă nu poate fi reținută dacă se dovedește că făptuitorul a fost de bună-credință, iar învinuirea se referă la fapte, care nu sunt recunoscute ca infracțiuni potrivit Codului penal, deoarece nu se aduce atingere relațiile sociale referitoare la înfăptuirea justiției.

Inculpatul nu posedă limba de stat, iar decizia instanței de apel nu a fost tradusă până la moment.

7. Partea vătămată Patric E. a depus referință asupra recursului declarat de avocatul Potlog V. în numele inculpatului, care a solicitat respingerea recursului, deoarece argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ. Mai mult că temeiurile indicate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

7.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Potlog V. în numele inculpatului Toporovski S., solicitând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar motivele date nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) CPP. Temeiurile invocate la pct.6) și 8) alin.(1) al art. 427 CPP și anume că motivarea soluției contestate contrazice dispozitivul hotărârii instanței de apel, precum și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, procurorul a menționat că, rejudecând cauza, instanța de apel s-a pronunțat asupra motivelor invocate, just constatând circumstanțele de drept și de fapt, corect încadrând acțiunile făptuitorului în baza art. 311 alin.(2) lit.a) Cod penal.

Referitor la afirmațiile recurentului că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, precum că lipsește latura obiectivă a infracțiunii, a conchis că, faptul sesizării organului de urmărire penală de către inculpat prin plângere și nu prin denunț, nu poate fi tălmăcit ca lipsa componenței de infracțiune prevăzută în art. 311 Cod penal deoarece, potrivit art. 262-263 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală poate fi sesizat prin: plângere, denunț, autodenunț etc., astfel, tălmăcirea acestor noțiuni de către recurent este vădit eronată.

8. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că recursul inițial urmează a fi admis, iar cel suplimentar respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată se remarcă, că instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de

apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. *Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, *dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, *dacă infracțiunea a fost corect calificată*, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Avocatul Potlog V. în numele inculpatului a criticat decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul reține, că decizia instanței de apel se contestă prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că în rezultatul evaluării incorecte a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit l-a condamnat pe Toporovschi S. în baza art. 311 alin. (2) lit.a) Cod penal.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit rechizitoriului lui Toporovschi S. i-a fost incriminat faptul că, *la 27 iunie 2013, deși a fost prevenit*

de răspunderea ce o poartă conform prevederilor art. 311 CP - pentru denunțarea falsă, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul ilegal al acțiunilor sale și consecințelor prejudiciabile, dorind survenirea acestora, a adresat cu bună știință Centrului Național Anticorupție, un denunț calomnios prin care a învinuit procurorul Patric E. și avocatul Temirov V. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 și 326 Cod penal, solicitând atragerea la răspundere penală a persoanelor date pentru comiterea infracțiunilor indicate de el.

Instanța de fond, concluzionând că probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii înaintate confirmă vinovăția lui Toporovschi S., l-a condamnat pe acesta în baza art. 311 alin.(2) lit. a) Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă, însă instanța de apel, a casat sentința în partea stabilirii pedepsei și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, stabilindu-i pedeapsa închisorii.

Colegiul penal ține să menționeze că, prin denunțarea falsă legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave prevăzută la art. 311 alin. (2) lit.a) Cod penal se înțelege învinuirea persoanei prin denunț fals, de săvârșirea uneia din infracțiunile prevăzute în Partea specială a Codului penal care cad sub incidența alin.(4)-(6) art. 16 Cod penal.

Potrivit art. 263 alin. (7) Cod de procedură penală, persoanei care face denunț sau plângere ce conține și denunț, i se explică răspunderea pe care o poartă în caz dacă denunțul este intentionat calomnios, fapt care se consemnează în procesul-verbal sau, după caz, în conținutul denunțului sau al plângerii și se confirmă prin semnătura persoanei care a făcut denunțul sau plângerea.

La fel, în acord cu alin. (7) al art. 58 Cod de procedură penală, victima trebuie să fie prevenită în scris despre răspunderea penală pentru denunțare calomnioasă.

Rațiunea incriminării faptei de denunțare falsă este de a evita desfășurarea unei proceduri penale împotriva unei persoane nevinovate, cunoscute fiind efectele negative atât asupra celui împotriva căruia se desfășoară urmărirea penală, cât și asupra credibilității sistemului judiciar, dacă ulterior se constată că s-au desfășurat proceduri penale împotriva unei persoane fără un temei în realitate faptică sau în cea juridică penală.

Obiectul material al infracțiunii din speță îl **reprezintă denunțul fals.**

Astfel, în acest sens, art. 262 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că, organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal prin: - plângere; - denunț; - autodenunț; - depistarea nemijlocit de către organul de urmărire penală sau procuror a bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.

Numai *denunțul* – **nu și plângerea**, autodenunțul sau depistarea nemijlocit de către organul de urmărire penală sau procuror a bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, poate să reprezinte obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 311 Cod penal.

Din dispoziția art. 263 Cod de procedură penală, rezultă că *denunțul* este înștiințarea făcută de orice persoană despre săvârșirea unei infracțiuni, iar *plângerea* este înștiințarea care poate fi făcută numai de o persoană fizică sau juridică căreia i s-a cauzat un prejudiciu prin infracțiune.

Nu oricare denunț, dar anume un denunț fals constituie obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 311 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 311 Cod penal se realizează în acțiunea de denunțare calomnioasă făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sunt în drept de a porni urmărirea penală.

Pentru aplicarea răspunderii conform art. 311 Cod penal, este necesar ca denunțarea falsă să se refere la săvârșirea anume a unei infracțiuni.

Infracțiunea de denunțare falsă este o infracțiune formală care se consideră consumată din momentul prezentării și înregistrării denunțului la organul competent și nu la data întocmirii lui.

Latura subiectivă a infracțiunii nominalizate se exprimă prin intenție directă.

De rând cu cele menționate mai sus instanța de recurs reține că, scopul infracțiunii de denunțare falsă este un scop special, exprimându-se prin învinuirea pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni. Prezența oricărui alt scop exclude calificarea celor săvârșite în baza art. 311 Cod penal.

Analizând textul deciziei recurate, instanța de recurs conchide că, instanța de apel la adoptarea deciziei sale nu a ținut cont de cele relatate de Toporovski S. care a declarat că **a depus o plângere la CNA**, prin care a

solicitat *verificarea faptului actului de corupție comis de procurorul Patric E. și fostului coleg al său avocatul Timirov V. cu pornirea urmăririi penale în legătură cu acest fapt*, deoarece lui personal precum și altor pătimiți le-a fost cauzat un prejudiciu prin acțiuni care cad sub semnele unei infracțiuni.

Astfel, Toporovschi S. a sesizat organul de urmărire penală nu prin denunț dar printr-o plângere, fapt confirmat prin copia plângerii anexată la materialele cauzei (f.d.5, vol.I).

Prin urmare, instanța de apel nu a verificat dacă fapta incriminată a fost comisă până la adoptarea modificărilor la alin.(1) art. 311 Cod penal prin Legea nr.106 din 26.05.2016, în vigoare din 24.06.2016, or, după această modificare răspunderea în baza art. 311 Cod penal poate avea loc atât pentru denunțarea cu bună știință falsă, cât și în baza unei plângeri cu bună știință falsă despre săvârșirea unei infracțiuni.

Totodată, Colegiul penal reține că, la examinarea prezentei cauze instanța de apel, nu a dat careva apreciere, mai mult că nici nu s-a pronunțat asupra existenței unor convorbiri telefonice între Toporovschi S. și învinuita Toncovscaia A. pe cauza penală de sustragerea unor acte importante din safeul lui Toporovschi S.

În acest sens, avocatul în numele inculpatului a adresat o cerere către procurorul în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău solicitând obținerea purtătorului de informație audio – CD-R de model „ACME” care a fost anexat de către Toporovschi S. la sesizarea sa din 10.07.2013 înregistrată în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Procuraturii Anticorupție cu nr. 179pr/13, precum și numirea unei expertize criminalistice pentru a stabili dacă vocele înregistrate pe acest dispozitiv aparțin lui Toporovschi S. și Toncovscaia A.

La acest capitol, instanța menționează că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al IP Buiucani, Bulat M. din 10.07.2013, s-a efectuat ridicarea discului „CD-R-ACME” cu înregistrările telefonice de la cet. Toporovschi S..

Mai mult ca atât, Colegiul penal constată că, prin ordonanța procurorului în Procuratura anticorupție, V. Moroșan, din 07 august 2013, s-a dispus refuzul în începerea urmăririi penale pe faptul reflectat în actul de sesizare înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Procuraturii anticorupție la 10.07.2013 cu nr. 179pr/13, deoarece există una din circumstanțele care exclud urmărirea penală – nu există faptul

infracțiunii. Astfel, în motivarea ordonanței, s-a indicat că, în cadrul procesului penal Toporovschi S. a prezentat un CD-R de model „Acme” care conține o discuție între două persoane, una de gen masculin și una de gen feminin, identitatea cărora în cadrul controlului nu a fost posibil de stabilit. Prin urmare, conținutul CD-lui nominalizat nu poate servi ca probă în cadrul procesului penal deoarece nu a fost dobândit în mod legal, adică fără autorizarea judecătorului de instrucție.

Ulterior, la 30 aprilie 2015, prin ordonanța procurorului au fost respinse cererile învinuitului Toporovschi S. și avocatului acestuia, privind completarea urmăririi penale, care au solicitat obținerea purtătorului de informație audio, menționând că CD-ul se conține la materialele procesului penal nr. 179 pr/13 și acesta nu poate fi luat în calcul ca probă în prezenta cauză penală.

În același context, Colegiul menționează că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze și să aprecieze probele prezentate în cadrul procesului penal, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, motivând totodată respingerea sau admiterea argumentelor apelantului în acest aspect, urma să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Sub un alt aspect, instanța de recurs reține că instanța de apel absolut neîntemeiat a respins demersul avocatului Leu V. în numele inculpatului Toporovschi S. privind necesitatea audierii martorilor Toporovschi B., Afinov V. și Chirilenco E., or, careva motive în aceste sens instanța de apel nici nu a reținut, menționând că solicitarea dată urma să fie efectuată în prima instanță. Însă, avocatul a indicat că martorii solicitați nu puteau să se prezinte în instanța de fond, deoarece aceștia nu sunt cetățeni ai Republicii Moldova și din acest motiv un astfel de demers nu a fost înaintat în cadrul ședinței instanței de fond, dar la momentul examinării cauzei în instanța de apel martorii vor fi pe teritoriul R. Moldova, garantând prezența lor în instanță.

Colegiul penal atestă că, în conformitate cu prevederile art. 66 alin.(2) pct.18) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să înainteze cereri și demersuri, iar conform art. 364 Cod de procedură penală, părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

Conform art. 315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței

de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Prin urmare, Colegiul conchide că prin neadmiterea demersului părții apărării privind audierea martorilor Toporovschi B., Afinov V. și Chirilenco E., de către instanța de apel a fost încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor în proces, - inculpatul și avocatul ca părți în proces, fiind lipsite de posibilitatea de a se apăra prin declarațiile martorilor, care în viziunea lor au o importanță decisivă pentru justa soluționare a cauzei penale.

Totodată, principiul procesului echitabil cere ca hotărârea să fie motivată. Astfel justițiabilul trebuie să poată lua cunoștință de motivele care l-au făcut pe judecător să adopte soluția respectivă și să poată să le conteste dacă sistemul juridic prevede o cale de atac împotriva acestei hotărâri. Lipsa motivării sau motivarea insuficientă a unei decizii judiciare poate pune în pericol dreptul la un proces echitabil.

Astfel, instanța de recurs consideră că concluzia instanței de apel este pripită și nu corespunde materialelor cauzei, nefiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor acuzării, instanța nepronunându-se asupra lor în modul convenit, astfel probele administrate în cauză nu au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului în numele inculpatului, adică nu au fost supuse verificării probele prezentate în susținerea nevinovăției inculpatului, iar decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care este o eroare de drept prevăzută la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, or, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Încălcările enunțate determină, incontestabil, Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, unde instanța de apel, urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de cele

expuse în prezenta decizie, să înlăture erorile admise, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra motivelor invocate în apeluri și în recursuri, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, cu respectarea prevederilor art.414, 417, 419 Cod de procedură penală.

Referitor la recursul suplimentar declarat de avocatul Potlog Victor în numele inculpatului Toporovschi Semion

Colegiul penal menționează că recursul suplimentar declarat de avocatul Potlog Victor în numele inculpatului Toporovschi S., urmează a fi respins, din motiv că acesta este depus peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2016, care se contestă a fost pronunțată integral la 31 mai 2016, iar recursul suplimentar declarat de avocatul Potlog V. în numele inculpatului Toporovschi S. a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 12 iulie 2016 (f.d.125-128, vol.II), după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

În speța dată, durata termenului de recurs de 30 zile se calculează începând cu 01 iunie 2016 și se epuizează la 01 iulie 2016.

Colegiul penal remarcă că, legea procesual - penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decât cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

De aceea, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în termenul de 30 zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal conchide că, recursul suplimentar declarat de avocatul Potlog V. în numele inculpatului Toporovschi S., este depus peste termenul legal, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, deoarece termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la data de 01 iulie 2016.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra respingerii recursului suplimentar declarat de avocatul Potlog Victor în numele inculpatului Toporovschi S., ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul suplimentar declarat de avocatul Potlog Victor în numele inculpatului Toporovschi Semion.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Potlog Victor în numele inculpatului Toporovschi Semion, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2016, în cauza penală în privința lui *Toporovschi Semion XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Toporovschi Semion urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia în partea dispunerii rejudecării cauzei nu se supune nici unei căi de atac, iar în partea respingerii recursului suplimentar, este irevocabilă, pronunțată integral la 02 martie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru